

Károli Könyvek a 93. Ünnepi Könyvhéten

Sok szeretettel vár minden könyvbarátot a 93. Ünnepi Könyvhéten a L'Harmattan Kiadó és a Károli Könyvműhely 11-es számú pavilonja 2022. június 9–12. között a Vigadó téren (Duna-korzó)!

A Károli Gáspár Református Egyetem és a L'Harmattan Kiadó közös sorozata, a Károli Könyvek méltán nagy népszerűségnek és ismertségnek örvend: 2011 óta újabb és újabb kötetek jelennek meg minden évben különböző témákban és műfajokban. Prof. Dr. Sepsi Enikő, a Könyvműhely létrehozója, a Károli Könyvek sorozatszerkesztője szervezésében széles kínálattal, könyvheti újdonságokkal, 25%-os kedvezményes könyvvásárral és író-olvasó találkozókkal várják az érdeklődőket.

Prof. Dr. Trócsányi László rektor az ünnepi könyvhét kapcsán elmondta, hogy „a könyv ünnepe mindannyiunk ünnepe, az egyetem működésének és szellemiségének is a könyv az alapja. Intézményünk fennállásának harminc éve alatt a Károli Könyvek sorozat számos kiadvánnyal jelentkezett már a különböző tudományterületekről, melyek azóta is hozzájárulnak az oktatás színvonalának emeléséhez és a tudományos élet gazdagításához.

Az Ünnepi Könyvhéten egyetemünk évek óta jelen van, ebben az évben is számos új kiadvánnyal találkozhatnak a könyvbarátok a Károli Könyvműhely és a L'Harmattan Könyvkiadó közös standjánál. Büszkék vagyunk arra, hogy intézményünk több oktatója is – most megjelenő kötetével – gazdagítja a könyvhét kínálatát. Bízunk benne, hogy a Károli Könyvek sorozatban most megjelenő kötetek a közönség körében is nagy érdeklődésre tartanak majd számot”.

A 93. Ünnepi Könyvhéten az alábbi Károli Könyvekkel és szerzőikkel találkozhatunk, illetve dedikáltathatjuk példányainkat:

Szontagh Pál: *Miért (nem) leszek pedagógus?*, 2021. (Monográfia)

A tanulmány hipotézise szerint napjainkban a pedagógus *pálya* (beleértve annak egzisztenciális, szervezeti és infrastrukturális feltételeit is) iránti motiváció eltér a nevelés-oktatás *hivatása* iránti elkötelezettség mértékétől (amely megélhető informális, vagy a köznevelési intézményrendszeren kívüli formában is).

A kötet szerzője, Dr. Szontagh Pál empirikus kutatásában összesen 792 hallgató megkérdezésével gyűjtött adatokat az alsófokú pedagógusképző felsőoktatásban tanulók pálya- és hivatásmotivációjáról. A hivatás- és pályamotiváció elméleteinek áttekintése után a válaszokat a felsőoktatási intézmény típusa (világi vagy egyházi), földrajzi helye (határon belüli vagy határon túli), illetve a hallgatók képzési pozíciója (évfolyama, munkarendje) alapján is leválogatta és elemezte. Kutatásának e fegyelmre méltó társadalmi és oktatásszervezési összefüggésekre

mutat rá.

A kötet szerzőjét, Dr. Szontagh Pál Iván főiskolai docenst, a KRE Pedagógiai Kar, Gyakorlati és Továbbképzési Intézet oktatóját arról kérdeztük, hogy mi volt a motivációja és célja a kötet megírásával, illetve kiknek ajánlja a megjelent kötetet?

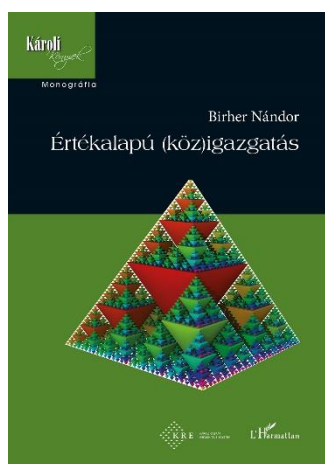

„A pedagógushiány, a pedagógusok kiégése, pályaelhagyása része már nemcsak a szakmai, hanem a mindennapi közbeszédnek is. A pedagógusképzés elkötelezettjeként kutatásomban azt vizsgáltam, hogy az óvodapedagógus és tanító hallgatók elkésztően alacsony pályára állási motivációja mellett milyen a hivatás (konkrét hazai megbecsültségétől független) motivációja. A kutatás eredményei alapján napjainkban a pedagóguspálya (beleértve annak egzisztenciális, szervezeti és infrastrukturális feltételeit is) iránti motiváció rendkívüli módon elmarad a nevelés-oktatás hivatása iránti elkötelezettség mértékétől (amely megélhető informális, vagy a köznevelési intézményrendszeren kívüli formában is). A pedagóguspálya erkölcsi és anyagi megbecsültségének hiánya súlyos kockázatokat rejt a pálya utánpótlása szempontjából. Az anyagi és erkölcsi megbecsülés hiánya hosszútávon felülírnak szinte minden belső motivációt és nagyban megnehezítik (ha ugyan el nem lehetetlenítik) a pedagógusképzés pályaszocializációs küldetését is.

Munkámat elsősorban a pedagógusképzésben érintett szakembereknek és intézményeknek szánom, azzal a nem titkolt reménnyel, hogy egyes megállapításait, tanulságait a mindenkori oktatásirányítás is megfogadja majd.” A kötetről bővebben [ide kattintva](#) olvashatnak.

A kötetet a szerző 2022. június 9. (csütörtök) 17:00 órakor dedikálja.

Birher Nándor: *Értékalapú (köz)igazgatás*, 2021. (Monográfia)

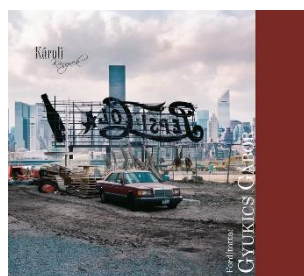
Dr. Birher Nándor Máté tanszékvezető egyetemi docens, a KRE Állam- és Jogtudományi Kar, Jogtörténeti, Jogelméleti és Egyházjogi Tanszék oktatója a monográfia elkészítésével kapcsolatban elmondta, hogy „a magyar közigazgatási bírászkodás, és tágabban az egész közigazgatás szerkezeti átalakítása a 2000-es évek első évtizedeiben nagyon aktuális és vitatott kérdés volt. Természetesen mind a mai napig aktuálisak azok a kérdések, hogy a közigazgatás hogyan lehet egyszerre egyre professzionálisabb, bizonyos értelemben automatizáltabb úgy, hogy a másik oldalon a közigazgatással "szemben" álló egyének személyes érdekei se sérüljenek. Hogyan tudjuk az állampolgárok szempontjait érvényre juttatni egy egyre gépiesebb világban?

Ezen a ponton felvetődik a közigazgatási jogvédelem, ahhoz kapcsolódóan pedig az igazságosság és az erkölcs kérdése is. A kutatás célja az volt, hogy bátran visszahozza a közigazgatásról, közigazgatási jogvédelemről szóló diskurzusba az erkölcs területéhez tartozó fogalmakat is. A munka nem akart semmiféle technikai megoldást javasolni. Egyszerűen csak fel akarta hívni a figyelmet arra, hogy a jognak mint normarendnek élő kapcsolatban kell lennie más normarendekkel, így az erkölcs normarendjével is.

A kötet általános értelemben visszanyúlik egészen az antikvitásig, leginkább az etika fogalmának kialakulásával kapcsolatban. Valójában azonban az elmúlt évek fejleményeit magyarázza a kötet, esetenként figyelemmel a jövőben várható változásokra is. Érdekes fejezete a kötetnek, amelyben napjainkban és a II. Világháború előtti, a közigazgatásban, az etikával kapcsolatosan használt szókészletet elemezzük.”

A kötetről bővebben [ide kattintva](#) olvashatnak.

A kötetet a szerző 2022. június 9. (csütörtök) 18:00 órakor dedikálja.

Viselnéd a szemem
Kortárs amerikai költészet és próza

Szerkesztette:
Domokos Johanna

Domokos Johanna (szerk.) – Gyukics Gábor (ford.): *Viselnéd a szemem. Kortárs amerikai költészet és próza, 2021.* (Műfordítás, forrás)

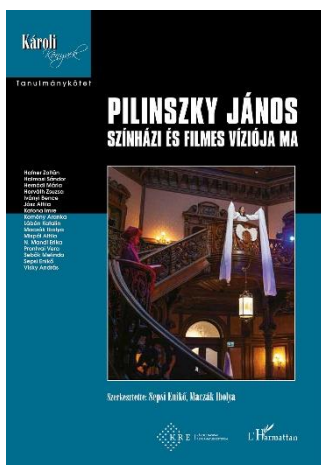
Az egyik legtöbb tradíciót magába olvasztó kortárs amerikai irodalomból válogat e kötetnyi műfordítás. Őshonosai erőszakos asszimilálására, az amerikai polgárháborútól a vietnámi és koreai háborúra, a munkás, a fekete, a feminista és egyéb társadalmi mozgalmaira reflektálnak mindennapjaik miniatűrjeiben a válogatásban szereplő négy generáció alkotói, és keresik az emberi lét lényegének egyéni és közös titkait. Térben országukénál is nagyobb kört járnak be: így nemcsak a keleti és nyugati partok között járunk oda és vissza, hanem Budapesttől Tangierig, Párizstól Velencéig, Tibettől Dél-Amerikáig, sőt Trójától az Akropoliszig is.

Gyukics Gábor műfordítóként immár a negyedik amerikai szépirodalmi antológiáját adja közre ezzel a kötettel, mely többségében verseket tartalmaz, ám néhány prózai alkotást is letesz az olvasó elé. Beleérező, ihletett átültetése jóformán egy helyen és egyidőben zajlott az eredeti alkotások megszületésével.

Gyukics Gábor műfordító a kötet beválogatott műveivel kapcsolatban elmondta, hogy a kötetben megjelent szövegek minden egyes darabja már korábban megjelent, ebben a kiadásban csak összegyűjtésre került. A most megjelenő kötetben többek között Tracy K. Smith, Juan Felipe Herrera és Natasha Trethewey Pulitzer-díjas költők verseivel is találkozhatunk.

A kötetet Dr. habil. Domokos Johanna összehasonlító irodalmár, költő szerkesztette, aki a Bielefeldi Egyetem Fordítói és Könyvkiadói Műhelyét vezeti; valamint a Károli Gáspár Református Egyetem, Művészettudományi és Szabadbölcészeti Intézet, Színháztudományi Tanszék egyetemi docense.

A kötetet 2022. június 10. (péntek) 16:00 órakor dedikálja a szerkesztő és a fordító.

Sepsi Enikő – Maczák Ibolya (szerk.): *Pilinszky János színházi és filmes víziója ma, 2022.* (Tanulmánykötet)

2021-ben kettős évfordulót ünnepelhettünk: száz éve született és negyven éve halt meg Pilinszky János. Életműve azonban máig élő – sőt, az évek számos új kutatást inspiráltak az alkotó halála után is. Ezek közé tartoznak a színházi és filmes víziójával kapcsolatos vizsgálatok.

A Károli Gáspár Református Egyetem – partnerségben a Petőfi Irodalmi Múzeummal, a Nemzeti Színházzal, a Csokonai Színházzal, az Országos Színháztörténeti Múzeum és Intézettel, a kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetemmel – a Petőfi Kulturális Ügynökség támogatásával 2021. november 26–27-én ünnepi konferenciával, művészeti eseményekkel és hallgatói pályázatokkal ünnepelte a kettős évfordulót.

A tanulmánykötet témája Pilinszky János színházhoz és filmhez kapcsolódó tevékenysége, azaz színházi víziója, dráma- és kritikáiról munkássága, valamint ezek forrásai. Szó esik Pilinszky műveinek színházi és filmes feldolgozásairól, illetve ezek hatástörténetéről, utóéletéről is. Több tanulmány méltatja a szerző irodalom-, színház és filmtörténeti jelentőségét a műfajköziség lehetőségeinek maximális

figyelembevételével. A kötetet a kerekasztal-beszélgetésben részt vevő költők, színházi és filmes rendezők alkotásai, valamint a művészeti események fotói, továbbá QR-kód segítségével elérhető felvételeik egészítik ki.

Kiadványunk a költő eddig kevésbé ismert arcát igyekszik bemutatni: olyan alkotóét, aki (noha költőként vált ismertté) számos más művészeti ágat inspirált, ugyanakkor saját költészetét is több művészeti ág inspirálta. A kutatók és a laikus műélvezők számára egyaránt olyan „egyenes labirintus” ez, „melyben / mind tömöttebb és mind tömöttebb / és egyre szabadabb a tény, hogy röpködünk”.

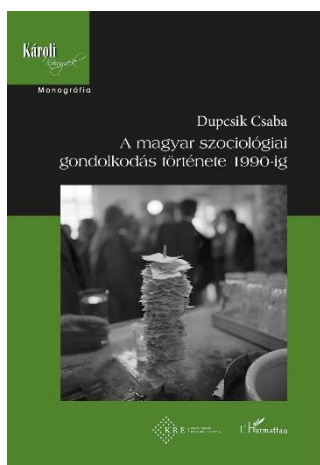
Prof. Dr. Sepsi Enikő intézetvezető egyetemi tanár, a Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar, Művészettudományi és Szabaddöcsészeti Intézet oktatója, a Pilinszky-centenárium eseménysorozat projektvezetője arról beszélt, hogy mikor kezdett el Pilinszky János költészetének, életművének vizsgálatával behatóbban foglalkozni és milyen kérdések mentén kezdte el tanulmányozni, kutatni a költő műveit:

„Már az ELTE-s egyetemi éveim alatt, Bárdos László szemináriumain, az első monográfiám is Pilinszky János mozdulatlan színházáról született franciául, majd magyarul. Elsősorban a színházi víziója érdekelt, ahogy a színházat a költészet felől közelítette, illetve az, ahogy versei az elménkben egy képzeletbeli színpadot teremtenek, szuggesztív képeivel, magánmitológiájának szereplőivel. Később a wilsoni színházzal való találkozását a ritualitás irányából közelítettem meg, mert Robert Wilson két kiadatlan levelére bukkantam, amelyből nyilvánvalóvá vált, hogy A süket pillantása idején (ezt látta Pilinszky Párizsban) foglalkoztatta Wilson a ritualitás, a liturgia (tág értelemben). A centenárium alkalmából ezt a több nyilvános beszélgetést is megélt optikát a film felé nyitottuk tovább.”

Az ünnepi könyvhétre megjelenő kötet a 2021-es Pilinszky 100/40. konferencia nyomán született, „olyan kollégákat és volt hallgatókat, doktoranduszokat hívtunk meg a konferenciára, akik korábban már publikáltak a témában. A centenáriumi rendezvénysorozatban művészeti események és egy hallgatói pályázat is helyet kapott. A művészeti események a kötetben található QR kód és egy okostelefon segítségével visszanezhetők lesznek. A kétnapos rendezvény a járvány ellenére megmozgatta a hallgatókat is. A Pilinszky-szövegekre készített hallgatói pályamunkák [ide kattintva](#) tekinthetők meg” – tette hozzá Professzor Asszony a kötet születésével kapcsolatban.

A kötet társszerkesztője Sepsi Enikő mellett Maczák Ibolya, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat – Pázmány Péter Katolikus Egyetem Barokk Irodalom és Lelkiség Kutatócsoport tudományos főmunkatársa volt.

A kötetet a szerkesztők 2022. június 10. (péntek) 18:00 órakor dedikálják.

Dupcsik Csaba: *A magyar szociológiai gondolkodás története 1990-ig*, 2022. (Monográfia)

A társadalomról való elmélkedés kicsit olyan, mint a foci: ahhoz képest, hogy milyen sokan értenek hozzá, kevesen művelik; még utóbbiaknak is csak csekély része profi; ha pedig visszamegyünk az időben, akkor kizárólag amatőröket találunk a pályán (ami persze nem okvetlenül zárja ki a szép játékot).

Ez a kötet is majd' kétszáz évre nyúl vissza, miközben Magyarországon mintegy fél évszázada adnak papírt (diplomát) arról, hogy valaki szociológusnak tanult. A könyv így a „szociológiai gondolkodás” kifejezést, hm, nagyvonalúan értelmezi. Az Olvasó találkozhat olyan szerzők gondolataival is, akiket eddig feltehetően nem szociológus-előfutárként tartott számon. Találkozhat olyan szerzőkkel, akik a maguk korában, hallhatóan vagy sem, de beálltak azok hosszú sorába, akik a

magyar pusztába kiáltották proféciáikat. És találkozhat persze olyan szerzőkkel, akiknek gondolatai... fogalmazzunk udvariasan, nem olyan okosak, de mai szemmel olvasva éppen ezért, sokszor éppen ezzel mondanak sokat és lényegeset koruk magyar társadalmáról.

Vigyázat, a kötet gondolkodást válthat ki, és kiprovokálhatja a megszokott gondolkodási sémák felülvizsgálatát, annak minden – manapság – veszélyesnek számító mellékhatásaival és kockázataival!

Dupcsik Csaba műve áttekintés szeretne lenni, tankönyvszerű összefoglalásként is használható monográfia. A szerző úgy véli, a szociológia, mind a nemzetközi szinten, mind itthon, túljutott tekintélyének zenitjén. A korábbi, mainál nagyobb figyelmet és elismerést talán meg sem érdemelte – de a mai, nem túlzás, elsorvasztásra tett kísérleteket sem érdemli meg. Kötete az örökségünk számbavételének próbája.

A szerző a kötet születése kapcsán elmondta, hogy *„a társadalom működéséről, szerkezetéről, zavarairól „mindenkinek” van – még hozzá néha kifejezetten markáns – véleménye. Könyvem éppen ezért „mindenkihez” szól, bár a laikus érdeklődők mellett diákok, szociológus kutatók és oktatók számára is próbáltam érdekes és hasznos ismereteket nyújtani. Várom a visszajelzéseket arról, hogyan sikerült ez az egyensúlyozás!”*.

A szociológia előfutáiról szólva kiemeli, hogy *„több, mint négy és fél száz szerzőről írok, az egyszeri említéstől a külön fejezetig terjedő terjedelemben. Talán az lesz a legkevésbé igazságtalan, ha egyetlen szerzőt emelek ki, akinek pályája nagy ígéretet hordozott – amelyek rajta kívül álló okok miatt nem teljesedtek be soha. Braun Róbertről van szó, aki lehetett volna William I. Thomas szerzőtársa, és akkor a szociológia egyik nagy klasszikus művének nem *A lengyel paraszt Európában és Amerikában* lett volna a címe, hanem *A magyar paraszt*. Braun legfontosabb műve igazi gyöngyszem, módszereiben jó háromnegyed évszázaddal megelőzte a korát – s egy olyan világban kellett leélnie élete utolsó másfél évtizedét, amelyben sokan szinte szitokszóként használták a „szociológia” kifejezést. A vádak lényege, hogy a szociológia állítólag „titkon politizál” – pedig valójában éppen az teszi „veszélyessé” ezt a tudományt, hogy a mindenkori magyar valóságot kutatja”*.

Dr. habil. Dupcsik Csaba a Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar, Társadalom- és Kommunikációtudományi Intézet, Szociológiai Tanszék egyetemi docense.

A kötetet a szerző 2022. június 11. (szombat) 17:00 órakor dedikálja.